

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
ŽUPANIJA ZAPADNOHERCEGOVAČKA
ŽUPANIJSKI SUD ŠIROKI BRIJEG
Broj: 63 0 P 040325 22 Gž
Široki Brijeg, 10.11.2022.godine

Županijski sud Široki Brijeg, u vijeću sastavljenom od sudaca Mile Zeljko, kao predsjednika vijeća, Bosiljke Rudeš i Franje Ravlija, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja S. M., zastupanog po punomoćniku D. Š., odvjetniku iz M., protiv tužene D. (F.) M. iz V., G. – L., zastupana po punomoćniku F.Ž. i dr.odvjetnicima iz Ljubuškog, radi povrata sredstava specijalizacije, odlučujući o žalbi tužene, protiv presude Općinskog suda u Ljubuškom br. 63 0 P 040325 20 P od 28.01.2022.godine, na sjednici vijeća održanoj dana 10.11.2022.godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Žalba tužene SE ODBIJA prvostupanjska presuda SE POTVRĐUJE u cijelosti.

ODBIJA SE zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka na ime sastava odgovora na žalbu.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Općinskog suda u Ljubuškom br. 63 0 P 040325 20 P od 28.01.2022.godine, odlučeno je: Dužna je tužena D. M. isplatiti tužitelju S. M. ukupan iznos od 71.696,33 KM, na ime duga po osnovu Ugovora o specijalizaciji a sve sa zakonskom zateznom kamatom počevši od dana podnošenja tužbe pa do konačne isplate, u roku od 30 dana i pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Dužna je tužena nadoknaditi tužitelju troškove ovog parničnog postupka u iznosu od 3.361,95 KM u roku od 30 dana i pod prijetnjom ovrhe.

Protiv navedene odluke žalbu je izjavila tužena iz svih razloga propisanih člankom 208 ZPP-a predlažući da se žalba uvaži pobijana presuda preinači na način da se u cijelosti odbije tužbeni zahtjev tužitelja ili pak da se ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovni postupak i odluku. U žalbi navodi da je predmetna presuda donesena na temelju dokaza koji nisu provedeni u ovom postupku u prvom redu rješenje o visini naknade troškova za rad glavnog mentora i komentora. Ističe da tužitelj nije dokazao trošak specijalizacije te ističe da tužitelj nije predložio jedan od krucijalnih dokaza, a to je Rješenje Federalnog ministarstva zdravstva od 06.06.2016.godine. Prigovara i stvarnoj nadležnosti suda jer se iznos troškova specijalizacije utvrđuje rješenjem ministra tj.u uspravnom postupku.

U svom odgovoru na žalbu tužene tužitelj u cijelosti poriče navode iste potražujući troškove za sastav odgovora.

Žalba nije utemeljena.

Ispitujući pobijanu odluku u granicama navoda iz žalbe, kao i po sl. dužnosti, sukladno odredbi članka 221 ZPP-a, ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga.

Na temelju analize i ocjene izvedenih dokaza prvostupanjski sud točno i potpuno utvrđuje činjenično stanje, izvodi pravilne zaključke i donosi na zakonu utemeljenu odluku, za što daje valjane razloge koje razloge u cijelosti prihvata i ovaj sud.

Iz provedenih dokaza u spisu proizlazi da je Rješenjem Federalnog ministarstva zdravstva od 20.03.2013.godine tuženoj odobrena specijalizacija iz anestezije i reanimacije, te proizlazi da joj specijalistički staž počinje 01.04.2013.godine u trajanju od 48 mjeseci.

Nadalje proizlazi da su Ugovorom o specijalizaciji od 02.04.2013.godine zaključenim između tužitelja i tužene regulirana prava i obveze pa je tako, između ostalog, člankom 8 navedenog Ugovora propisano da se tužena obvezuje da po završetku specijalizacije ostane na radu kod tužitelja u dvostrukom trajanju u odnosu na dužinu specijalizacije, a čl.9 tog istog Ugovora je rečeno da ukoliko ne ostane na radu u skladu sa čl.8 da je dužna vratiti cijeli iznos koji je uložen u njeno školovanje sa revalorizacijom i zateznom kamatom obračunato u važećoj valuti.

Proizlazi da je istovremeno sa naprijed navedenim ugovorom zaključen i Ugovor o radu na neodređeno vrijeme počev od 01.03.2013.godine.

Člankom 6 tog Ugovora je rečeno da će poslodavac isplatiti plaću mjesečno i uposleniku uručiti pismeni obračun plaće.

Nadalje, proizlazi da je tužena 08.05.2017.godine položila specijalistički ispit i nakon toga zaključila Ugovor o radu na neodređeno vrijeme počev od 16.05.2017.godine.

Proizlazi da je tužena dana 12.08.2020.godine podnijela otkaz Ugovor o radu te joj je tužitelj utvrdio prestanak radnog odnosa sa danom 12.08.2020.godine.

Kod naprijed navedenog pravilno je prvostupanjski sud, za razliku od neutemeljenih navoda žalbe, postupio kad je odlučio kao u izreci pobijane odluke jer tužena nije ispunila ugovornu obvezu iz čl.8 Ugovora tj.nije ostala u radnom odnosu u dvostrukom trajanju u odnosu na dužinu trajanja specijalizacije, a čl.9 Ugovora je obvezana vratiti troškove školovanja.

Sukladno nalazu i mišljenju vještaka pravilno je prvostupanjski sud, za razliku od neutemeljenih navoda žalbe, utvrdio visinu troškova pa su stoga neutemeljeni navodi žalbe da tužitelj nije dokazao visinu istih.

Iz stanja spisa proizlazi da je predmet ovog spora Ugovor o specijalizaciji od 01.03.2013.godine i Ugovor o radu od 01.03.2013.godine na temelju Ugovora o specijalizaciji, a ne Ugovor o radu od 18.05.2017.godine kada je tužena postala

specijalizant jer je Ugovor o radu sklopljen na osnovu Ugovora o specijalizaciji, pa su plaće i ostale naknade koje je tužena primila primljene samo po osnovu Ugovora o specijalizaciji. Tužena nije radila kod tužitelja u svojstvu doktora opće prakse pa da bi joj po toj osnovi pripadale bruto plaće već je obavljala poslove specijalizanta, ne samostalno i uz mentora.

Sve ovo ukazuje da je tužena svojim postupanjem odnosno neispunjenje ugovorne obveze stekla korist u vidu plaćena specijalizacije odnosno plaćenog učenja kroz rad, čime je za tužitelja nastala šteta, koja potječe iz Ugovora, o kojoj sukladno odredbama ZOO-a odlučuje sud pa su stoga neutemeljeni navodi žalbe glede nenadležnosti suda.

Kako ovaj sud drugog stupnja ispitujući pobijanu odluku nije našao da postoje razlozi zbog koji se ista pobija žalbom kao ni razlozi na koje ovaj sud pazi po sl. dužnosti odlučeno je kao u izreci ove odluke na temelju članka 226 ZPP-a.

Sukladno odredbi čl.397 st.1 u svezi sa čl.387 st.1 ZPP-a ovaj sud je odbio zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka na ime sastava odgovora na žalbu jer po mišljenju ovog suda ti troškovi nisu bili nužni radi vođenja parnice.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
Mile Zeljko